

Sygn. akt III KO 94/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik

w sprawie P.B.

oskarżonego z art. 199§3 kk w zb. z art.200§1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 października 2017r.,

wniosku Sądu Rejonowego w L.

z dnia 14 września 2017r., sygn. akt II K (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w L., jako miejscowo właściwy, wystąpił do Sądu Najwyższego na podstawie art. 37 k.p.k. z inicjatywą przekazania sprawy P.B. innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w S., z uwagi na zły stan zdrowia oskarżonego, uniemożliwiający mu stawiennictwo na rozprawę w L..

Po zapoznaniu się z aktami sprawy Sąd Najwyższy uznał, że wniosek Sądu Rejonowego w L. jest co najmniej przedwczesny. Oskarżony przebywa aktualnie w Areszcie Śledczym w S., a więc na terenie objętym właściwością miejscową Sądu Rejonowego w S.. Należy jednak zauważyć, że okres tymczasowego aresztowania jest przedłużony do 10 listopada 2017 r. Wskazanie na wymieniony Sąd Rejonowy, jako ten, do którego należałoby przekazać sprawę miałoby uzasadnienie tylko przy założeniu, że dojdzie do przedłużenia stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego. W wypadku zmiany środka zmieniłoby się także miejsce pobytu oskarżonego, przy czym z akt sprawy wynika, że stałym miejscem zameldowania

oskarżonego na pobyt stały jest M. (k. 221), a więc w miasto nieodległe od siedziby Sądu aktualnie właściwego.

Kwestia, czy dojdzie do dalszego stosowania tymczasowego aresztowania nabiera wagi w związku ze stanem zdrowia oskarżonego scharakteryzowanym we wniosku przez Sąd Rejonowy w L.. Z zamieszczonych tam sformułowań wynika, że oskarżony jest leczony w szpitalu w wymienionym wyżej areście w związku z rozpoznaniem rozwijającego się nowotworu i jest poddawany chemioterapii paliatywnej, która ma na celu tylko przedłużenie życia i uśmierzenie bólu. Przed 10 listopada br. Sąd Rejonowy zdecyduje w przedmiocie stosowania środka zapobiegawczego i tylko w wypadku przedłużenia tymczasowego aresztowania zaktualizuje się celowość ewentualnego **ponowienia wniosku**.

Nie można też wykluczyć, że w wypadku utrzymywania się choroby oskarżonego o takim obrazie, jaki przekazuje się we wniosku, Sąd Rejonowy uzna, że zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, co odsuwałoby w czasie celowość wystąpienia z ponownym wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. W każdym zaś razie niezbędne jest uzyskanie aktualnej informacji o stanie zdrowia oskarżonego, gdyż dotychczasowa pochodzi z kwietnia 2017r.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy uznał, że w obecnym stanie postępowania wniosek Sądu Rejonowego w L. nie zasługuje na uwzględnienie, zwłaszcza wobec niewykazania, że realne jest przeprowadzenie rozprawy w Sądzie Rejonowym w S. w przewidywalnym czasie.